

Payer Imre

Más-képp

Nem ismerek rá múlt-ház-, utcarészre.
Mint új vendéget, úgy fogadnak.
Hátsó fertályból, vegyem észre,
előugrik döbbenésük, magamnak.
De más házsarok, utcatorzó ballag
– mások láthatták, látom – nélkülem.
Idegen sajátban, mint hamis esküben.

Másvalakik emlékét őrzöm, érzem.
Érvénytelenedett emlékezet.
Még járva földön, fényben
elrendelődött véletlenek.
Széttörtek, sorssá remeg,
elérkezik a pillanat.
Elvédtelenedett, mált, vakolat.

Felkiáltanék mégis – maradék.
Vakon is látom Isten napját!
Úzött utcakő, falak, hagyaték.
Összerogyott terv, remény - tájdarabkák.
Mire lesz ébredés? Réomásom napját
tévedésként lelheti, lehet, lehetetlen.
Mint gondolat a póre tettben.

Az idő képe

Mindenhol olyan emléket
gyömöszöl az agyamba a város,
amelytől menekülni akarok.
Amikor kinyíltak az idő ollószárai,
a végtelenül világos üzent,
mozogni akartam, gyorsan, erősen
– de zsibbasztott, bénított.
Most, amikor az ollószárnyak
összecsukódní látszanak,
már pánikszerűen elbújnék,
– most adatik pörögnöm mégis.
Félek, ha nem, a nyomtalan semmi les.

Tárult spaletta vagyok.
Fény a folyón.
Fodrozódó ragyogás.
Öreg-cinikus résen át kémlelem:
Kisfiút hív
a tág fényű remény-vízpartról
anyányi hang
a homály-fém nyomásba.

Az idő képe,
ne öljön meg, ezt kérem.
Rimánkodom.

Görcsösen közel

Van egy féloldalra torzan szűkülő-
lebegő buborék vagy ballon.
Ebben vagyok, bezárva.
Ebben történik az igazság-munka, a vergődés.
Már-már kitörtem, felszabadultam az osztatlan
tároló tündökletbe.
De éppen azért ilyen felfelé szűkülő,
torzan lebegő a buborék vagy ballon
– mert, ámbár, hovatovább –,
majdnem sikerül, de a záródásnál
mégis belül maradok.
Színről-színre, arányosan
mégsem táru fel, ami.
Szólókatok a határvonáéhoz
már görcsösen közel.

Néma név

Kies szobává szűkül össze
a zúgó távolokat egybegyűjtő terem.
A harsány-imbecil színű falak
tátott szájú óvodásként pihennek.
A klímába betör a levegő és hívon megsűrűsödik
A számítógépek, monitorok vezetékek
dologként hallgatva, néma névként
önmagukba zárulva virágzanak.
Ki-kisülő áramvezeték:
villan fel, serceg a szó.